

בש"פ 6831/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6831/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעמ"ת 47570-90-19 שניתנה ביום 22.9.2019 על ידי כבוד השופט צ' קאפח

בשם המבקש: עו"ד סתיו כהן; עו"ד לירן בקרמן

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שני אירועים של תקיפת אשתו (להלן: המתלוננת) ואיום על חייה. על פי האישום המאוחר בזמן, כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת חבלות של ממש, דימום ונפיחות במצח ובאזור נוסף. ביום 18.9.2019 הורה בית משפט השלום בתל אביב - יפו (כב' השופטת ש' בן יצחק), לאחר שעיין בשני תסקירי מעצר שהוגשו בעניינו של המבקש, על מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בפיקוח מפקחים שנקבעו, ובכפוף לתנאים נוספים שפורטו בהחלטה. בית המשפט עמד על חומרת העבירות המיוחסות למבקש, על כך שבסופו של דבר נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורו לחלופת מעצר, ועל ההערכה כי ברקע הדברים שימוש בלתי

מבוקר באלכוהול. אף על פי כן, בית המשפט שוכנע כי מעצר בפיקוח אלקטרוני בפיקוח מפקחים יבטיח פיקוח הדוק הנותן מענה הולם לסיכון הנשקף מן המבקש. בהקשר זה נשקלו גם היעדר עבר פלילי לחובת המבקש, התנהלותו הנורמטיבית ונכונותו לשתף פעולה עם שירות המבחן ולקבל טיפול במסגרתו. עוד צוין כי מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני רחוק ממקום מגוריה של המתלוננת; וכי האיזוק האלקטרוני מאפשר פיקוח הדוק ואיכותי, המתריע באופן מיידי אם יעזוב המבקש את מקום המעצר.

2. המשיבה עררה על החלטה זו. ביום 22.9.2019 קיבל בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופט צ' קפאח) את הערר. בית המשפט ציין כי בעבירות מהסוג המיוחס למבקש אין לייחס משקל להיעדרו של עבר פלילי מכביד; כי יש ליתן משקל משמעותי להמלצת שירות המבחן; וכי נדרש אמון מלא במבקש כדי לא להורות על מעצר מאחורי סורג ובריח. ביישמו עקרונות אלה ביחס למבקש התייחס בית המשפט לתסקירים השליליים בעיקרם בעניינו; להערכת שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות בעייתית ופוגענית, ולהפרת הוראות חוקיות וצווי הרחקה מהמתלוננת; למצבה הנפשי הרעוע של המתלוננת החרדה לגורלה; ולעצמתו וחומרתו של הסיכון הנשקף מן המבקש למתלוננת אם יפר את מעצרו. לפיכך הורה בית המשפט על מעצר המבקש מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, שגה בית המשפט המחוזי שלא נתן משקל הולם למסקנתו של בית המשפט השלום שלפיה בנסיבות העניין יש במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב. הודגש כי זו התבססה על בחינה מקיפה של מכלול השיקולים הצריכים לעניין, כמו גם על התרשמותו הבלתי אמצעית של בית המשפט מן המפקחים שהוצעו. עוד נטען כי בית המשפט סטה מן ההלכה שלפיה תסקיר המעצר הוא כלי עזר בלבד שממנו רשאי בית המשפט לסטות במקרים המתאימים; וכך בקביעתו שלפיה בעבירות מהסוג המיוחס למבקש אין ליתן משקל להיעדרו של עבר פלילי. זאת, כשלמעשה מדובר בשיקול מרכזי בבחינת חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני גם בעבירות אלו. עוד הודגש כי בניגוד לאמור בהחלטת בית המשפט המחוזי, שירות המבחן לא שלל את היתכנותה של חלופת מעצר בעניינו של המבקש. בתסקיר הראשון צוין כי תתכן חלופה "סמכותית, אסרטיבית והדוקה", ובתסקיר השני - שבמסגרתו נבחנה האפשרות לשחרר את המבקש למעצר בית - נמצא רק כי אין בחלופה המסוימת שנבחנה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המבקש. מכאן, כי שירות המבחן כלל לא נדרש לשאלת המעצר בפיקוח אלקטרוני. לבסוף, נטען כי הותרת החלטת בית המשפט המחוזי על כנה תגרום למבקש נזק חמור ובלתי מידתי.

4. לאחר שעיינתי במכלול החומר שהונח לפניי, לרבות בתסקירי שירות המבחן, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. לא שוכנעתי כי במקרה דנן מתעוררת שאלה רחבה החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כי ישנן נסיבות מיוחדות אחרות המצדיקות מתן רשות לערער (בש"פ 856/18 אדריאן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.1.2018)). חרף ניסיונו של המבקש לשוות לטענותיו אצטלה עקרונית, אלו מכוונות עצמן לנימוקים הפרטניים בבסיס קביעת בית המשפט המחוזי שלפיה בנסיבות העניין מעצר בפיקוח אלקטרוני לא יסכון. כמפורט לעיל, קביעה זו נסמכה על בחינת מכלול הנתונים והשיקולים הרלוונטיים בנסיבות המקרה, וביניהם חומרת המעשים המיוחסים למבקש מזה, ועצמת הסיכון הנשקף למתלוננת מזה. על רקע זה יש להבין גם את אמירתו הכללית שלפיה בעבירות מהסוג המיוחס למבקש אין משמעות להיעדרו של עבר פלילי, שבהמשך לה הוסיף וציין כי "נשים רבות קיפחו את חייהן או נפגעו באופן קשה על ידי בני זוג אשר היו נטולי עבר פלילי כלשהו". אכן, בסופו של יום הגיע בית המשפט המחוזי למסקנה שונה מזו של בית משפט השלום, אך בעניין זה כשלעצמו אין כדי להצדיק מתן רשות לערער (בש"פ 3119/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.4.2018)).

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בתשרי התש"ף (25.10.2019).

שׁוֹפֵט
